

Uz estitke na početku sv. mise o. gvardijan je u svojoj propovijedi, koju je temeljio na redovitim nedjeljnim pitanjima, istaknuo sljedeće:

«U itelju dobri, što mi jeiniti da ba-tinim flivot vje ni?»^{TM}to iz ove rečenice, iz tekstova današnjih pitanja Sv. pisma možemo uti, razumjeti, prihvatiti, za što možemo moliti imaju i posebno na umu da danas ovom sv. misom zahvaljujemo Bogu za 100. godina postojanja i rada O^{TM}u Otoku?

Sv. Marko lijepo opisuje kako se netko obraća Isusu s pitanjem kako posti i flivot vje ni. Sv. Matej, opisuju i istu zgodu tu osobu naziva mladićem a sv. Luka kaže da se radilo o nekom ugledniku. Mladovjek. Ugledan. Njegovo pitanje upućuje na mudravjevka: zanima se za ono najvažnije otkako ba-tiniti flivot vje ni.

Osim toga, taj ugledni mladićpokazuje svoju mudrost time što se obraća «U itelju», ali ne bilo kojem, već «dobrom» U itelju. Njegova mudrost je u tome što ne razdvaja znanje od dobrote: U itelj zna, ali iz svoje dobrote će iznijeti znanje koje je u slufbi dobra. Danas znanje možemo usporediti s uranom koji je nabijen ogromnim količinama energije. Ta se energija može staviti u slufbu flivota ili smrti: nuklearna elektrana ili atomska bomba. To je ono što je Sveto pismo istaknulo na prvim stranicama u slici «stabla spoznaje dobra i zla». Dakle, spoznaja, znanje može biti u slufbi ili dobra ili zla. Zato su nam potrebni «dobri u itelji» od kojih možemo naučiti koristiti znanje na dobro a ne na zlo.

Danas iskazujemo Bogu zahvalnost za znanje koje smo mi i brojni drugi Otkriveni stekli zahvaljujući i 100 - godišnjem djelovanju O^{TM}u Otoku. Doista, pravi i veliki razlog za zahvalnost! Slavimo ovu obljetnicu u vremenu kad se u našoj državi, a tako i u svijetu, govori da «budućnost počinje na znanju», da trebamo graditi «društvo znanja». Trebamo! Svakako!

No, Otkriveni, a i cijeli Hrvatski narod prije bilo koje pučkeškole bili su u «koli evanđelja» - 13 stoljeća. U toj školi smo naučili, što i u današnjem evanđelju istamo, da je vrlo jednostavno znati ono bitno: Zapovjedi znade. Ne ubij, ne ukradi, ne svjedoči lažno, ne čini preljuba, poštuju oca svoga i majku, itd. Zašto je to tako jednostavno znati? Zato što je svrha znanja jasno opisana: posti i flivot vje ni.

Kad mi danas govorimo o «budućnosti koja počinje na znanju», o kojoj to budućnosti govorimo i o kakvom znanju. Misli li se pri tom na «flivot vje ni» ili na «raj na zemlji». Mogu li ti naši ciljevi počinjati na znanju? Ako da, na kakvom znanju.

Knjiga mudrosti kaže: «Pomolih se i razbor dobih, zavapih i primih duh mudrosti». I nadalje stoji: «i ništa ne cijeni bogatstvo u usporedbi s njom». Ni dragulji, ni zlato, ni srebro, ni zdravlje, ni ljepota otkništa se s mudrošću ne može usporediti.

Nama je dostupno «stablo spoznaje dobra i zla». Mi bismo poput naših praroditelja «ubrali» sve znanje. A tek mudrošću možemo s toga stabla ubrati dobre plodove. Naša zapadna civilizacija ima iskustvo «blagostanja» koje je temeljila na znanju. To je doba prosvjetiteljstva. Doba kad se vjerovalo da će znanje spasiti vjevka. To je revolucionarno doba francuske revolucije. Oni su doslovno doživjeli iskustvo naših praroditelja Adama i Eve. Spoznali su da su goli. Za vrijeme prosvjetiteljske

francuske revolucije, umjesto slika i kipova na crkvene su oltare postavljali gole flene kao simbol znanja. Golotinja takvog znanja pokazala se u stranim druženim nemirima, svakojakoj bijedi i smrti. Ovjek se zavarano svemo i svoga znanja razgolio u bijedi vlastite nemoći.

Potom je došlo do industrijske revolucije. Ovjek je sve svoje nade položio u industrijski napredak. Vrhunac tog napretka bio je Drugi svjetski rat koji je industrijska dostignuća i napredak industrije stavio u službu zatiranja flivota.

Nas je vrijeme kao nijedno do sada napredovalo u različitim tehnologijama. Iz sna tehnološkoga napretka suvremeni se ovjek probudio kad je uvidio da ga taj napredak vodi u slijepu ulicu. Totalno je zagospodario prirodom, ali priroda ne oprašta nasilje. Potkopani su temelji flivota. Oslastili smo se napretkom tehnike, ali se gušimo otrovnim plinovima nas atmosfere. Zaslijepjeni sjajem napretka, ali nam sunce izjeda organizam kroz ozonsku rupu koju smo tim napretkom probušili. Svemo naša medicina nemoćno se bori s uvijek novim otrovima u ljudskom organizmu.

Sada otko ponovno polafemo nadu u znanje. Koje znanje? Znanje kojim ćemo kojim ćemo usavršiti tehnologije kako bismo riješili probleme do kojih nas je doveo tehnološki napredak. To otko moramo. No, kakvo nam je znanje potrebno? S pojavom kompjutera mošemo reći da su nam dostupne sve informacije i sve ljudsko znanje. Ali kompjutor ne određuje svrhu znanja. Ovjek određuje to i s tim znanjem koje mu je dostupno.

Danas znamo ili mošemo znati sve o razmjerima ljudskoga nasilja. Ali bez opredjeljenja za dobro, za mir, za krif Kristov, tim znanjem našta dobra ne ćemo napraviti. Znamo ili mošemo znati otko i moramo znati otko o svim štetnim ušincima koje naše ljudsko ponašanje ima na prirodu. Ali bez dobrote, mi ćemo i dalje trovati i vodu, i zemlju i zrak; uništavati šume, na razne načine ubijati flivot u zraku, na zemlji i u vodi.

Znanje bez dobrote opet je u službi isključivo materijalističkih nagnuća ovdjeka. Ono moše postati samo drugo ime za vjeru u «raj na zemlji». No, Onaj koji je stvorio «raj na zemlji» zauvijek ga je preselio na nebo. Onaj koji ga je stvorio za tijelo i dušu, prenamijenio ga je za preobrašeno tijelo i dušu u kraljevstvu nebeskom.

Zato nam jedno još nedostaje. Nedostaje nam mudrost odozgo, riješ Bofija koja «prosušuje nakane i misli srca. Nema stvorenja njoj skrivena i sve jer razgoljeno otko ima Onoga komu nam je dati račun» (Heb, 4,12-13).